

Cuvântul lui Dumnezeu la cinci ani de la punerea pietrei de temelie a Sfintei Sfintelor Noului Ierusalim

Vin în prag de sărbătoare, că azi se începe serbare, zi de serbare a grădinii cuvântului. În ziua a douăzeci și doua a lunii a șaptea, după cum se socotește vremea de azi, în ziua aceasta de serbare s-a pus pe pământ, cu cinci ani în urmă, piatra cea dintâi a Sfintei Sfintelor bisericii de nou Ierusalim, despre care scrie în Scripturi. Vin în prag de sărbătoare, vin în grădina cuvântului și cuvintez pace peste grădina Mea, peste masa Mea, căci această grădină este masa pe care Eu, Domnul, Îmi așez cuvântul, ca să fie de hrană pentru poporul Meu din vremea aceasta. În România am Eu pe poporul Meu, iar Eu în mijlocul lui Mă numesc Cuvântul lui Dumnezeu. Amin. Să fie pacea Mea peste grădina Mea, pe masa Mea să fie pacea Mea; pacea Mea și cuvântul Meu. Amin, amin, amin.

O, grădinița Mea, Eu am fii în tine. I-am crescut cu cuvânt și îi am și îi numesc cărare a Mea pe pământ. O, grădinița Mea, vin în tine și ies din tine spre Israel, spre poporul cuvântului Meu, căci Israel este popor cu care vorbește Dumnezeu.

Grăiesc din grădină peste poporul Meu.

O, poporule tată, am zis ție nu demult că voi veni să vorbesc cu tine și în șoaptă, și dacă am zis așa, lucrez în șoaptă peste tine cu cuvântul Meu. La sfânta slujbă a bisericii este un cuvânt care spune așa: „*Cei chemați ieșiți, iar cei credincioși să rămână*“. Israele, Israele, ia aminte, tată! Ușile, ușile, fiule Israele, ia aminte la uși, că vreau să grăiesc ție, poporul Meu. Ia aminte, fiule, ia aminte cu înțelepciune. Poporul Meu, sunt cinci ani de când tu ai luat nume cunoscut între neamurile de pe pământ, și tu ești neamul Meu prin pâine și vin nou. Ușile, ușile, și cu înțelepciune ia aminte, poporul Meu, căci am grăit că voi vorbi în șoaptă cu tine, că este de lucrat în șoaptă, fiule, poporul Meu.

O, Israele, știi tu, măi Israele, ce înseamnă să fie omul cu Dumnezeu? Tu trebuie să fii cu Mine prin pâine și vin, întru cele nou lucrute. Eu așa am spus: «*Cine nu mănâncă Trupul și Sângele Meu, acela nu are viață în el*». O, poporul Meu, e grea vremea, fiule, și tu nu înțelegi ce-ți spun. Eu sunt pâinea vieții tale, și tu nu înțelegi încă, și Mă faci să oftez, și Mă faci să plâng, poporul Meu. Te-am rugat, tată, mereu te-am rugat și am zis: «*Israele, păstrează, fiule, pacea grădinii Mele, ca să am putere să vin la tine și să te hrănesc cu cuvânt*». Fiule tată, câte ai iubit și câte iubești tu, poporul Meu! Și pe Mine cum de nu poți să Mă iubești? Numai pe tine, fiule? Și pe Mine cine să Mă iubească, cine, tată, lumea? Oare, așa vrei tu?

O, fiule, umblă lumea în căutarea Mea. Ea nu știe cum să umble pe urma Mea, nu știe, dar umblă să Mă găsească și să fiu Eu pe placul ei și să Mă aibă lumea de Dumnezeu. Umblă lumea după Mine, poporul Meu. Nu Mă găsește, dar umblă. Nu Mă găsește, că Eu Mă ascund de lume, fug de lume, că ea nu vrea ca Mine. Ea vrea să fiu Eu cum vrea ea.

Umblă lumea după Mine, poporul Meu, și Eu umblu după tine, ca să stau cu tine și să am sălaș în mijlocul tău, și să am masă de cuvânt înaintea ta. Dar Eu sunt duh și trup în biserică, Eu așa sunt, și așa Mă poate avea fiul bisericii, așa, întreg, duh și trup, cuvânt și trup. O, poporul Meu, câte potecuțe de cuvânt Mi-am croit Eu în tine, și tu nu Mă iubești pe Mine mai mult decât pe tine. Dar cine se iubește pe sine își caută ale sale, și nu așa este învățătura Mea.

Te-am rugat, poporul Meu, să mergi cu călăuza în față și să mergi dacă mergi. Îți amintesc de Moise, măi Israele de azi, că am făcut și Eu în tine ce a făcut el în poporul Israel de atunci, că i-a ieșit un om în întâmpinare când tăia pustiul ca să meargă spre Canaan, și M-am lăsat cu Duhul Meu în omul acela și am cuvântat pentru Moise. Era preot lui Dumnezeu omul acela și am

grăit prin el pentru Moise și am zis: *«Nu poți tu singur să scoți la capăt greutatea care vine peste tine de la poporul tău. Mai bine stai mijlocitor înaintea lui Dumnezeu pentru popor, iar pricinile poporului să fie judecate de oameni aleși de tine, oameni de credință și de nădejde, oameni cu lepădare de sine, pe care să-i pui peste mii, peste sute, peste cincizeci și peste zeci»*. Așa am făcut Eu în tine, și am zis ție să mergi cu călăuză în față, poporul Meu. O, așa de frumos te-am învățat, așa de mult te-am ajutat pe drumul Meu cu tine, și tu tot nu Mă iubești. Te-am rugat să fii ca Mine, și tu nu Mă iubești, poporul Meu. Pe tine te doare numai de pricinile tale, dar de ale Mele nu te doare. Te-am rugat să nu mai fii cu lumea, și tu nu Mă iubești. Te-am rugat să stai cu Mine, tată, și să iei jugul Meu, care este ușor, și să nu te vâd sub greutatea ta cea grea. Jugul Meu e ușor de dus. El este sfânt, el este curat, el este ceresc, și te face fiu al Tatălui Meu, precum Eu sunt. Dacă tu, fiule, ai vrea să iei jugul Meu cel ușor, tu ai sta cu Mine la masă, tu ai mânca ce ți-am dat Eu să mănânci și M-ai avea pe Mine întru viață vie.

Israele, Israele, ia jugul Meu cel ușor, cel bun, cel sfânt, ia-l, fiule, că tu ești trecut la Mine neam sfânt, agonisit de Mine din lume. Mă uit din cer la tine, poporul Meu, Mă uit mereu, dar tu mai crezi ce-ți spun? Mă uit mereu la tine, Israele. Crezi tu că Mă uit? O, dacă ai crede că Mă uit să te vâd mereu, tu M-ai iubi, poporul Meu, și M-ai crede că sunt cu tine mereu, ca să te vâd și ca să-Mi plăci, fiule, să-Mi placă statura ta și iubirea ta de Dumnezeu și de fratele tău, de fratele tău care este fratele Meu, că acela este fratele tău.

O, copilași și copii ai lui Israel, fiți frați cu Mine prin pâine și vin, și mâncați la masa Mea, și stați la masa Mea, stați cu statură duhovnicească, stați și vă sfințiți cu Mine, că Eu sunt Mielul lui Dumnezeu, Care stă pe masă pentru cei credincioși, pentru cei chemați, aleși și credincioși.

Israele, Israele, cum de uiți tu de cuvintele Mele, tată? Le lași pe ale Mele și le faci pe ale tale, și Eu străbat pe poteca Mea spre tine, dar tu nu iubești călăuza, fiule. O, nu mai umbla fără Mine. Umblă, tată, cu călăuză. Călăuza are cuvântul Meu și puterea cuvântului Meu. O, nu fi leneș, copile Israele, că pe cel leneș îl prind din lume gânduri lumești, dorințe lumești, care momesc pe om, ba chiar și pe cei aleși ai Mei. Nu Mă pune, fiule, dregător peste pricina ta. Pune-Mă Mântuitor peste viața ta, pune-Mă să-ți mântuiesc inima de păcatul cleветirii, de păcatul nepăsării, și de neînțelepciune să te mântuiesc, poporul Meu, nu să-ți joc în strună, că voia ta nu este ca voia Mea.

O, nu te mai teme de greutate, că tu n-ai greutate, tu n-ai sarcini. Ceea ce numești tu greutate, acelea nu sunt greutate, poporul Meu. Tu ești învățat de însăși firea ta, ești învățat să fii nemulțumit. O, nu e bine, poporul Meu, fiul Meu care ești deprins pe cale cu cârtirea, cu nemulțumirea, că asta e cârtirea din care multe cuvinte cu păcat se nasc. O, de când am venit să-Mi fac popor, de când am venit, tu numai te plângi, poporul Meu, și pentru această meteahnă a ta Eu mereu am suspinat în Mine. Meteahna ta nu M-a lăsat pe Mine să fiu peste tine un Dumnezeu după adevărul Meu, iar adevărul tău te-a ținut mic și fără putere sfântă. Am rugat mereu pe Israel să Mă asculte, și mereu l-am mângâiat și l-am așteptat. M-am luptat mereu, cu tot cerul. Mă lupt și acum, mai mult decât oricând, să Mă asculte poporul Meu, și să-Mi fac loc cu împlinirile cerești pe pământ, că așteaptă pământul, Israele. Nimeni nu vine cu Mine la Mine. Fiecare vine cu el la Mine și Îmi spune să Mă unesc cu el la greutatea lui, dar Eu aștept să se unească el cu Mine; cu Mine și cu jugul Meu cel ușor, că nu mai pot, poporul Meu, nu mai pot duce jugul omului, nu mai pot. Am pus călăuză din tine peste tine. Nu te mai sui la cer cu pricinile tale pământești și trupești și firești. Scutură-te de pricinile tale. Nu mai pot, poporul Meu. Te aștept să Mă iubești, te aștept să fii duhovnicesc; din fire să te faci duhovnicesc, că de patruzeci de ani aștept pe urma ta. Ia jugul Meu, fiule din Israel, că de patruzeci de ani aștept să-l iei. Nu te mai văita cu nemulțumirile tale, că nu așa se merge cu Domnul în lucrare de ucenicie duhovnicească. Apostolii Mei erau ucenici cu hotărâre de inimă. Nu Mi-au cerut nimic, n-au cârtit că nu au, că nu pot n-au zis, căci ei știau că Eu n-am nimic pe pământ, nimic decât pe ei. Ei erau bogăția Mea, și Eu, a lor, și așa mergeam pe drumul Tatălui Meu. N-aveam nici casă, nici

masă, nici haină cum aveți voi, dar aveam cuvântul și bucuria lui și pacea lui. Nu eram rostuiți pe pământ. Cine a mai avut vreo rostuire, s-a lăsat de ea ca să poată fi liber ca păsărica cerului, dar pe tine, fiule, nu te-a strămutat nimeni, și nici așa nu poți să fii plăcutul Meu în ascultare. Tu ești pretențios, tu ești nemulțumit, tu ai pricini multe de adus înaintea Mea, dar Eu sunt duhovnicesc, fiule, și jugul Meu este ușor. Mi-e dor de Mine în tine, fiule din Israel. Ia-Mă, tată, în tine, că Eu sunt fără de păcat. Ia-Mă, că n-am casă pe pământ, n-am masă și haină, n-am loc pe nicăieri, poporul Meu. Nu vreau să mai știe și omul din lume că tu Mă superi, că tu nu Mă iubești. Nu vreau să știe vrăjmașii Mei și ai tăi că tu nu vrei să fii duhovnicesc. Am rugat pe cei de strajă din poporul Meu să facă deosebirea, ca să se vadă bine care sunt fiii duhovnicești, și care sunt cei firești și trupești în poporul Meu. Am rugat pe străjeri, dar poporul Meu nu vrea să se descopere, și Eu Mă uit din cer la tine, ca să te văd, poporul Meu. Mereu Mă uit și te văd. Și dacă M-ai crede că Mă uit și dacă M-ai iubi, Israele, n-ai mai face nimic ca să Mă însuspinezi. Umblu însuspinat pe urma ta, umblu Eu pe urma ta, în loc să umbli tu în urma Mea suspinând după Mine cu iubire și cu durere pentru ranele Mele.

Pentru tine sunt rănit, poporul Meu, că nu vrei, tată, să fii copil sfânt. Sunt cinci ani de când am sfințit prima așezare de veac nou înaintea ta, și nu pot, fiule, să fiu împlinitor cu grabă. Vremea Mă strânge și pe Mine, te strânge și pe tine, și nu pot să-Mi așez împlinirile la picioarele tale, că tu ești firesc, fiule din Israel. Îmi trebuie putere în tine, tată, Îmi trebuie cer în tine, Îmi trebuie casă în tine, Îmi trebuie viață în tine, fiule, poporul Meu de azi. Vezi tu ce trebuie să-Mi dai? Vezi, tată? Și tu ce-Mi dai? Îmi dai să-ți judec pricinile tale, și te aud cântind, te văd nemulțumit, nu-ți ajung cele ce ai, îți pierzi vreme multă pentru tine. Și cu Mine ce vrei să faci? Tu ești casa Mea, tu ești scris la Tatăl să fii odihna Mea, și Eu nu Mă pot odihni în tine, fiule, că Eu îți spun un cuvânt să-l împlinești peste tine pe veci, și tu îl împlinești puțină vreme și te întorci iar la cele dinainte și stai în ele și stai amestecat, și așa vii la Mine, amestecat vii, și cu venirea ta așa, Îmi tulburi statura străjerilor Mei cei puși peste tine.

O, străjerii Mei cei puși peste Israel! Eu așa am spus: *«Pe cel pe care voi nu-l cunoașteți nici Eu nu-l cunosc»*. Eu peste voi nu trec, chiar dacă fiul credinței trece peste voi ca să vină spre Mine. Eu nu-l cunosc pe unul ca acela la masa Mea. Vin la masa Mea creștini care n-au trecut prin lucrarea Mea de cunoaștere a creștinului, și aceia vin fără semnul grădinii Mele. Cei ce nu s-au lăsat bine cunoscuți de așezarea grădinii Mele, aceia n-au semnul din grădina Mea din care Eu îl hrănesc pe Israel cu cuvântul Meu de pregătire.

O, fiule care te clatini neascultând, Israele, femeie ușuratică! Ce să fac cu ușurătatea ta, cu neascultarea ta? Eu pe femeie am așezat-o în cinste mare prin mama Mea Fecioara, că am avut ucenițe tari în iubire și în lucrare cu Mine, că unele din ele au primit rang de ucenițe întocmai cu apostolii. Dar femeia creștină de azi e tot femeie, nu e uceniță, nu vrea să fie uceniță, vrea să fie femeie și atât. Ucenița e curată, e purtătoare de Dumnezeu și se dăruiește cu iubire în slujba lui Dumnezeu, că tu ai văzut, poporul Meu, ce am făcut. Am voit să am din casa păstorilor Mei fii ucenici, și n-am avut ce să ridic. Mare durere pe Mine! Și am găsit un sufletel plâpând în casa păstorului Meu și l-am sculat la lucrul Meu de veghe și l-am făcut toiag de sprijin, că din copiii păstorului Meu nici unul, nici unul n-a voit să fie plăcut Mie, nici unul cu adevărat după voia Mea, și am ridicat din acest neam această copilă și Mi-am făcut din ea sprijin, ca să am urmaș din casă de păstor și să lucreze ca Mine, nu cum vrea creștinul. O, și cât plânge această uceniță, plânge cu Mine pentru Israel, plânge iubind pe Domnul și pe poporul Domnului. Israele, Israele, și tu, tată, nu înțelegi câte fac Eu pentru tine, cât bine îți fac, și tu nu știi să te folosești de el. Poporul Meu, Mă ustură ranele făcute de tine, tată, și tu nu Mi le mai vindec, ba Îmi mai pui și sare pe ele, iar sarea ustură pe rană. Eu vreau să fii untdelemn curat, poporul Meu, casă curată, om nou în care să Mă odihnesc de așteptare. Tu Mă aștepti pe Mine, dar numai tu știi cum Mă aștepti, numai tu știi ce faci cu tine, că am pus străjeri peste tine, ca să văd prin ei în tine și să te învăț ce să faci cu tine ca să fii duhovnicesc.

O, copilă uceniță! Veronica, fiică a Mea, strânge, tată, tu străjerii și spune-le de la Mine de soarta oilor, că vin oile cu haina ruptă și pătată și iau masă la masa pusă pentru cel pregătit ca la masă. Iar la oi să le spui să nu mai sară peste gard, că Eu Mă întorc în cer de la cei care dau să Mă ia fără statură duhovnicească în trup. Și să le mai spui, tată, la un alt soi de oi că nu de hrana cea pentru viață se postește, ci se postește de cele trupești și păcătoase. Cine se lipsește de Mine, acela se lipește cu păcatul. Cine nu poate scăpa de păcat, acela nu Mă iubește. Și să mai spui poporului Meu să nu se ascundă după deget, că degetul e mic și nu poate acoperi pe om, dar greu se mai dezbară creștinul de această meteahnă care îl îndeamnă să mărturisească strâmb și să clevească în jurul său.

Israele tată, ferește-te de ușurătate. Fii poporul Meu în chip curat. Am stat în sfat cu tine, iubite Israele, am intrat în cămăruță cu tine, tată. M-am hrănit cu tine din aceeași hrană, ca să știu unul de la altul cum să mâncăm, cum să stăm la masă. Am venit cu sărbătoare în mijlocul tău, am venit cu suflare de Duh Sfânt și cu mare iubire. Mă uit înapoi și văd ziua primei pietre peste această grădină, Mă uit și văd mărturia zilei și pe fiii ei. Mă uit și iar Mă uit. Mă uit cu tine, poporul Meu. Această zi e mare înaintea Mea, e zi din zilele Mele.

Israele, bucuria Mea, tot fiul din Israel să se facă bucurie pentru Dumnezeu, Care vine cu cele din cer pe pământ. O, vin cu mângâiere, poporul Meu, că vremea te apasă, tată. Vin să te învălui în Duhul Meu, ca să nu mai fii plătând. Bucuria Duhului Sfânt să-ți fie bucurie, și unul pe altul să ne bucurăm. Luați și dați hrana cea tainică lui Israel, și să fie mare poporul Meu, iar străjerii să vegheze mereu cu cuvântul Meu peste popor. Am lăsat vreme de har, ca să se scoale omul spre Dumnezeu. Așa am lăsat și în vremea lui Noe.

Iar tu, Israele, să fii stânca pe care Eu stau și cuvintez peste pământ. Întărește-te și fii munte sfânt, poporul Meu, că aceasta este temelia ta, iar fiii ascultării vor străluci în veci înaintea Mea. Amin, amin, amin.

09/22-07-1996